

4. Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі»: від 1 червня 2000р. //Відомості Верховної Ради України (ВВР).- 2000.- N 37.- ст.307.
5. ЗУ «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг»: від 5 грудня 2012р. //Відомості Верховної Ради України (ВВР).- 1994.- N 7.- ст. 36.

Особливі підстави виникнення та припинення права користування житлом в сімейних правовідносинах

Стоянов А.Д., аспірант кафедри цивільно-правових дисциплін ННПП НАВС
Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Верейці О.В.*

Включення до сімейно-правового обігу об'єктів нерухомості призвело до значних ускладнень у правовому режимі нерухомого майна. Так, наприклад, крім права членів сім'ї власника житла на користування цим житлом, передбаченого ч. 1 статті 405 Цивільного кодексу України [1], відповідно до якої члени сім'ї власника житла, які проживають разом з ним, мають право на користування цим житлом відповідно до закону, Сімейний кодекс України встановлює ще низку підстав для виникнення такого права.

Так, зокрема, при визнанні шлюбу недійсним особа, яка не знала і не могла знати про перешкоди до реєстрації шлюбу, має право на проживання у житловому приміщенні, в яке вона поселилася у зв'язку з недійсним шлюбом [2]. Нагадаємо, що за загальним правилом, встановленим ч. 4 статті 45 Сімейного кодексу України, особа, яка поселилася у житлове приміщення іншої особи у зв'язку з реєстрацією з нею недійсного шлюбу, не набуває права на проживання у цьому житловому приміщенні і може бути виселена.

Стаття 239 Сімейного кодексу України у ч. 4 встановлює право на проживання у житловому приміщенні дитини у разі скасування усиновлення: у разі скасування усиновлення у зв'язку з тим, що воно суперечить інтересам дитини, не забезпечує їй сімейного виховання, якщо дитина не передається батькам, за нею зберігається право на проживання у житловому приміщенні, в якому вона проживала після усиновлення.

Крім того, Сімейний кодекс встановлює норми, коли за дитиною зберігається право на проживання в житловому приміщенні. Так, відповідно до ч. 6 статті 167 СК, якщо дитина, батьки якої позбавлені батьківських прав, була передана родичам, мачусі, вітчиму, органі опіки та піклування, вона зберігає право на проживання у житловому приміщенні, в якому вона проживала, і може у будь-який час повернутися до нього.

Стаття 247 СК встановлює право дитини, над якою встановлено опіку або піклування, на проживання в сім'ї опікуна або піклувальника, визначаючи при цьому, що за дитиною зберігається право користування житлом, у якому вона проживала до встановлення опіки або піклування.

Так саме, право на збереження права користування житлом, у якому вона раніше проживала, має дитина-сирота і дитина, позбавлена батьківського піклування, яка проживає у закладі охорони здоров'я, навчальному або іншому дитячому закладі, прийомній сім'ї (ст. 248 СК).

Щодо припинення права на користування житловим приміщенням, то, знов такі, крім передбаченого частиною другою статті 405 ЦК правила, за яким вказане право втрачається у разі відсутності члена сім'ї без поважних причин понад один рік, якщо інше не встановлене домовленістю між

ним і власником житла або законом, Сімейний кодекс містить суто сімейно-праві підстави для припинення права на користування житлом.

Так, зокрема, стаття 167 Сімейного кодексу України «Влаштування дитини, батьки якої позбавлені батьківських прав» встановлює, що якщо дитина проживала з тим із батьків, хто позбавлений батьківських прав, суд вирішує питання про можливість їхнього подальшого проживання в одному житловому приміщенні. Причому, відповідно до частини 2 вказаної статті суд може постановити рішення про виселення того з батьків, хто позбавлений батьківських прав, з житлового приміщення, у якому він проживає з дитиною, якщо буде встановлено, що він має інше житло, у яке може поселитися, або постановити рішення про примусовий поділ житла чи його примусовий обмін.

Список використаних джерел:

1. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 року № 435-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/435-15>
2. Сімейний кодекс України від 10.01.2002. № 2947-III [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2947-14>

Характеристика договорів дистрибуції комп'ютерного програмного забезпечення

Черкач В.Б., здобувач кафедри цивільно-правових дисциплін ННІПП НАВС
Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Лебідь В.І.*

В сучасних умовах ринкової економіки однією з найпоширеніших форм розповсюдження комп'ютерного програмного забезпечення є його продаж через мережу дистриб'ютора. Виробник укладає з дистриб'ютором договір, який йменується дистриб'юторським договором або договором дистрибуції комп'ютерного програмного забезпечення. Слід зазначити, що укладання таких договорів має ряд переваг як для виробника комп'ютерного програмного забезпечення, так і для його дистриб'ютора. До плюсів цього договору для виробника відносять вихід на нові ринку збуту; забезпечення реклами свого товару в регіоні, де здійснює свою діяльність дистриб'ютор; можливість отримання оплати за товар відразу після його поставки; відсутність ризику збитків на території іншої країни (якщо дистриб'ютор – іноземна фірма), оскільки право власності на товар переходить до дистриб'ютора відразу після його придбання. У свою чергу перевагами для дистриб'ютора є те, що як посередник він має велику підприємницьку незалежність, самостійно встановлює відпускні ціни, а також має можливість отримати монопольне право на продаж товарів виробника на певній території. Особливо це вигідно, коли виробник є відомою компанією з гарною репутацією на ринку [1].

Договори дистрибуції належать до так званих «непоіменованих» договорів, які можуть укладатися в силу принципу свободи договору, закріпленого у ст. 3 Цивільного кодексу України (далі – ЦК України) та деталізованого у ст. 6 та ст. 627 ЦК України [2], та одночасно регулюються ЦК України та Господарським кодексом України (далі – ГК України) [3].

Аналізуючи договір дистрибуції комп'ютерного програмного забезпечення насамперед слід зазначити, що дистриб'ютор – це незалежний підприємець, який купує комп'ютерне програмне